

Terug op aarde

Geschreven door Helmi en Jeroen
zondag, 19 april 2009 07:56

15 april 6.25 uur. Na een vliegries van 24 uur, met een tussenstop in Kuala Lumpur, waar we de Burger King nog net links hebben kunnen laten liggen en met een noodle soep de laatste vleugjes van Azië verorberd hebben, stonden we dan weer op Hollandse bodem. Nog één keer door de douane, geen stempel deze keer, dus we zijn op 38 blijven steken, en we zijn weer echt in Nederland. Spannend, wie zou ons opwachten, zou er überhaupt wel iemand zijn? Even een blik door de ramen van de aankomsthal. Een paar mensen, maar niet onze familie. Hier moeten we ook niet zijn, onze bagage moeten we in de volgende hal ophalen. Afgeplakte ramen, dus we kunnen niet zien wie er aan de andere kant staat. Eerst de rugzakken ophalen, die van Helmi komt direct van de band rollen, maar vervolgens blijft de band leeg. De band draait nog een rondje en nog een rondje Gelukkig zijn we niet de enigen die nog staan te wachten. Het is inmiddels over 7.00 uur en vele rondjes van de bagageband verder, als ook Jeroen zijn rugzak van de band rolt. Dan kunnen we eindelijk door die deur. Niets aan te geven en blijkbaar zien we er nog steeds geloofwaardig genoeg uit.

Nu is het helemaal spannend. Dan gaat de deur open en wat een verrassing, zoveel familie en vrienden, compleet met balonnen, taart en stroopwafels. Echt een hele bijzondere ontvangst en wat leuk dat iedereen zo vroeg is opgestaan om ons te verwelkomen! Tijd voor een Hollands bakkie koffie, gezellig! Dan met de auto, in de file, die hadden we niet gemist de afgelopen 10 maanden, naar ons huis. Heel nieuwsgierig natuurlijk hoe dat erbij staat na 10 maanden. Ook daar worden we verrast met slingers, broodjes, koffie en veel gezelligheid. Als onze familie en vrienden ons huis weer hebben verlaten om aan het werk te gaan, rest ons niets anders dan de jetlag te lijf te gaan. En hoe kan je dat beter doen dan met een fietstochtje naar de camping om de nieuwe caravan van Annie en Piet te bewonderen. Het zonnetje schijnt immers heerlijk, zo is het fijn thuiskomen.

Die jetlag zorgt er wel voor dat we iedere dag vroeg uit de veren zijn. Hebben we mooi de tijd om onze familie en vrienden en natuurlijke de 7 baby's die zij in de afgelopen 10 maanden ter wereld hebben gebracht, te verblijden met een bezoekje. Ja zelfs als we zondagochtend, na een korte wandeling door het Haagse Bos, rond een uur of 9.30 onverwachts aanbellen en de vader des huizes net weer lekker ligt te slapen, worden we enthousiast en met beschuit met muisjes ontvangen. Als je dan aan het einde van de dag langs de Scheveningse stranden fietst denk je onbewust toch nog even terug aan de laatste dagen in Nieuw Zeeland, waar ik zelf een ochtend op een surfplank heb gestaan, nou ja meer in het water heb gelegen natuurlijk, maar het is gelukt om te blijven staan en waar we een 80!-voet America-cup boot door de haven van Auckland hebben gezeild. Een hele mooie afsluiting, met als klap op de vuurpijl, een afscheidsdiner in de Skytower op 200 meter hoogte met uitzicht over Auckland, met ondergaande zon. Waar hadden we dat eerder meegemaakt?

Terug op aarde

Geschreven door Helmi en Jeroen
zondag, 19 april 2009 07:56

Op de laatste dag in Nieuw Zeeland hebben we ook nog onze laatste foto-opdracht vervuld: op de foto met een kiwi! De resultaten van alle foto-opdrachten (behalve de glasmassage, die beelden zijn te heftig) vind je hier www.jeroenenhelmi.nl/index.php/fotos?page=slideshow&gid=25. De financiële resultaten zullen we later bekend maken, daarvoor moeten we gaan rekenen en dat hebben we al tijden niet meer gedaan.

Wij hebben intens genoten van alle ervaringen in de afgelopen 10 maanden. Wij hopen dat we jullie een beetje hebben kunnen laten meegenieten van wat wij de afgelopen 10 maanden hebben meegemaakt. Wij denken nog vaak terug aan al het moois dat we hebben gezien en hebben meegemaakt! Maar ook aan Dr Beat Richner www.beatocello.com die 6 kinderziekenhuizen in Cambodja heeft geopend en wekelijks een celloconcert moet geven om geld in te zamelen om de ziekenhuizen ook open te houden. En de achtergebleven landmijnen in Cambodja en Laos

www.maginternational.org/laopdr

, hoeveel levens zullen die inmiddels weer gekost hebben? Of de laatste 25 rivierdolfijnen in de Mekong-rivier. Hoeveel zouden er daarvan nog in leven zijn en wat gebeurt er als de Chinezen de beoogde dammen in de rivier gaan bouwen? Gelukkig heeft ons aangenomen kindje Ceria

www.orangutan-appeal.org.uk/shop/?category=8

er 2.000 nieuwe vriendjes bij

www.ad.nl/dierennieuws/3146863/lsquoVluchtelingenkamprsq_u_voor_orangoetangs.html

. Hoeveel nieuwe vriendjes moet onze Flax krijgen om de CO2 uitstoot te neutraliseren?

En als we al die nieuwe lieve, leuke, vrolijke en gezonde baby's zien van onze vrienden, denken we natuurlijk ook aan de kinderen op Sumba. Hoe zal het met de baby's en kleuters in kindertehuis Seraphine en natuurlijk 'onze kinderen' in Hammu Pangia gaan? Iedere keer als we de video zien van ons afscheid zijn we weer ontroerd www.jeroenenhelmi.nl/index.php/videos

Nu maar lekker slapen en morgen weer vroeg op! Een lokatie voor onze bruiloft uitzoeken!